

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME

SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

6117 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio

Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00. Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50. Za Cleveland, po raznasalcih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00. Za Evropo, celo leto, \$7.00. Posamezna številka, 3c.

SUBSCRIPTION RATES:

U.S. and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year. U.S. and Canada, \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months. Cleveland and Euclid, by carriers, \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months. European subscription, \$7.00 per year. Single copies, 3c.

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1878.

82 No. 165 Mon., July 15, 1940

Father Jager je odšel

Življenje duhovnika je življenje večnega potnika, ki nima nikjer stalnega doma. Njegov dom je pač tam, kamor ga pošlje cerkvena oblast, da pase ovčice, rešuje duše in vodi svoj narod po poti čednostnega življenja, ga vodi kulturno, mu je vodnik in svetovalec. Kamor pride, povsod se mora udomačiti in povsod se oprime svojega poklicnega dela z vso vnamo, kot da bi bil to njegov stalen zemeljski dom. Pa ga višja cerkvena oblast dostikrat vzame sredi njegovega dela in načrtov, in ga prestavi drugam, na drugo faro in zopet mora začeti poslušni hlapec Gospodov vse od kraja, za čast božjo in v blagor svojih župljanov.

Težak je njih poklic in težaven je njih stan, katerega jim včasih delamo še težavnejšega mi, ki nam je bil poslan za vodnika, za tolažnika in za svetovalca. Taki smo pač ljudje. Duhovnik pa vse voljno potrpi in dela naprej za naš dušni blagor in srčni mir, ravnaje se po zgledu svojega Gospoda.

Tako nam je bil nenadoma iztrgan iz naše srede tudi splošno priljubljeni duhovnik, č. g. Matija Jager, ki je bil pri sv. Vidu trinajst let in pol. V teh letih se je narodu splošno priljubil. Morda je bil nekaterim trn v peti, toda ti ne štejejo, ker ne hodijo v cerkev in so jim bili njegovi nauki in njegova beseda samo očitjanje vesti. Drugi pa vidimo v njegovem delu, ki ga je vršil ta leta pri fari sv. Vida kot nekaj, ki se ne da preceniti. Saj je bil on, ki je s svojo mladeniško ognjevitostjo zbudil kulturno življenje pri fari. Koliko je deloval pri Orlu in pozneje pri Svetovidskem odru, pri Baragovem zboru. Koliko lepih slovenskih iger je postavil Father Jager na Svetovidski oder! Lahko rečemo, da je spravil svoj dramski odsek na stopnjo enega prvih v slovenskem Clevelandu. In dekliski Baragov zbor! Lahko se reče o njem, da je eden najboljših zborov v Clevelandu, poleg tega pa še edini te vrste.

Tako je Father Jager s svojo neizčrpno pridnostjo, kremenito vztrajnostjo in željo dati fari pravo katoliško prosveto, zbudil narodno življenje pri fari sv. Vida. Razumljivo je, da je moral za to mnogo delati in mnogo časa žrtvovati. Toda vztrajal je in uspelo mu je. Koliko lepih večerov je pripravil narodu v dvorani z lepimi narodnimi igrami, petjem in drugim! On je bil, ki je prvi vpeljal tudi Materinske proslave; kjer je slovenska mladina govorila iskrene besede našim materam. Pa Očetovske proslave, kjer se je zbral narod pri pogrnjenih mizah in ob veseli pesmi preživljal lepe in poštene večere.

Vsega tega prej ni bilo. Zdaj je pa prišel ukaz in Father Jager je moral vse to pustiti in prenehati z načrti, ki jih je imel še neizpeljane. Kaj bo zdaj s tem, kar je ustvaril Father Jager na prosvetnem polju pri sv. Vidu? Če se bo dobil kdo, ki bo imel smisel in voljo, bo lahko peljal naprej. Na noben način se ne sme dopustiti, da bi prenehal Svetovidski oder in še manj, da bi se razbil dekliski Baragov zbor. Prosveta pri taki veliki in napredni fari kot je svetovidska, ne sme prenehati.

Pogrešali bomo v Clevelandu Father Jagra! Pravijo, da ni nihče nedomestljiv. Res je to, da ni, toda le tedaj, če je pri roki naslednik, ki hoče ali ki more prijeto za plug in orati naprej. Le tedaj ne bo ostalo pol njive neizorane. Toda tudi če se dobi naslednika, vrednega naslednika, pa se vseeno pogreša roke ustvaritelja in voditelja, pa naj bo to že tukaj ali tam. Toda Father Jager je odšel in nesel svoje velike zmognosti drugam. Saj je vedno tako, izguba enemu prinese vedno dobiček drugemu, zastoja ni in tudi ravnovesja ni.

Svetovidska fara veliko dolguje Fathru Jagru. Ni delal zase, prav gotovo ne. Delal je za narod, za katoliško izobrazbo. Narodu je hotel dobro in ne sebi. On bi bil prav tako lahko dober duhovnik, če bi ne bil delal drugega kot svojo stanovko dolžnost. Pa si je vedno nakladal na svoja ramena še druga dela, ker ga je to pač veselilo. Veselilo ga je petje, veselila ga je dramatika. Videl je okrog sebe polno dobrih talentov, pa jih je zbral in jih izbrusil v dobre pevke in igralske moči. Vse, kar je imel on dobička od tega, je bilo zadoščanje, če so se ljudje odzvali in prišli poslušat njegove fante in dekleta. To je bilo vse, kar je zahteval. Včasih smo se odzvali, včasih pa ne. Kadar ni bilo zadovoljivega poseta, je bil Father Jager žalosten, resnično žalosten. Včasih nas je spraševal, če vemo, zakaj ne pridejo ljudje. Morda niso prireditve privlačne, morda radi tega, morda radi onega. Ali naj bi vse skupaj pustil, ali bi peljal še naprej. Pa smo se pogovorili in končno določili, da je dosti vzrokov, če ljudje ne pridejo, pa da bodo drugič gotovo prišli. In so prišli, pa je bil dober duhovnik zopet ves srečen in je pozabil na tistih par praznih stolov pri zadnji prireditvi.

Včasih smo slišali, da je kot duhovnik prestrog, kadar nas je s prižnice prav pošteno očesal. Pa je že vedel zakaj, in tudi ljudje so vedeli zakaj. Njegove pridige so bile nekaj posebnega, globoko zamišljene in našutirane. Imel je navado in jo še ima, da si vsako pridigo spiše in jo našutira. Zato mu pa jezik tudi tako gladko teče.

Da, Fathra Jagra ne bomo pozabili in hvaležni mu bomo ostali za vse, kar je storil za narod.

Zdaj je odšel na lepo barbertonsko faro, kjer so dobri

BESEDA IZ NARODA

V poletnem času na Hubbard Rd.

Letošnje leto je precej porredno, menda zato, ker je prestopno. Sprva je bilo precej dežja in kakor izgleda, da čez poletje ga pa ne bo. Vse tako kaže, da tudi sadja letos ne bo dosti po teh krajih. Lansko leto ga je bilo toliko, da ga ljudje sploh jesti niso hoteli in zato pa tudi nobene cene ni imelo. Letos bo pa mogoče cena boljša, pa sadja ne bo. Na boljšem bomo samo toliko, da ga ne bo treba v stran pospravljati, saj so se ga bili lansko leto še pujski naveličali in so prosili za koruzo.

Češnje so dobro obrodile, sladke in kisle. Obrali smo ta sladke in smo jih nekaj pojedli sami in nekaj pa smo jih prodali. Kdo neki pa bi se ukvarjal s ta kislimi in se plazil za njimi po drevju, saj kislega obraza smo že sami, brez da bi se kislobo uživali.

Nekoč me je neka prijazna dama vprašala; kako da sem vedno tako dobrega razpoloženja in da imam na obrazu vedno smeh. Pa sem ji povedal, da kadar hočem biti smehljajočega obraza, da se najem sladkih češenj, če mi pa že preveč uhaja na smeh, se pa najem kislih.

Grozje dobro kaže, to se bo pilo, samo težave bodo pri hiši, ker ne bo nobenega miru. S pujski smo tudi dobro založeni, če bo po sreči, da se kateri na "drat", ne obesi, bo precej klobas in krvavic.

Krompir je pa bolj od muh. Enim obrodilo dobro, drugim pa bolj slabo, menda je pač odvisno ob kakšni luni ga je kateri sadil. Naš zgodnji krompir je res znorel; ker je vse na vrhu, spodaj, kjer bi pa res moralo nekaj biti, je pa le malo. John pa pove, da je pri njem ravno obratno in pričakuje obilnega pridelka. Tu se vidi, kdo se razume na tako stvar.

Koruzja je pa še v božjih rokah. Kateri jo bodo dobro obdelali, bo tudi dobro obrodila, kjer pa jo bo dušil plevel, tam pa ni dosti pričakovati. Nekateri so se pritoževali, da je preveč dežja. Jaz pa pravim, da ga je še premalo, ker ga ni toliko in ne o pravem času, da bi namakal moje rože. No, pa naj narava ustreže ljudem. Mnogokrat sem že mislil, da bi nasejal še enkrat toliko cvetlic kakor jih že imam, če bi imel jaz "komando" nad dežjem.

V teh krajih imamo tudi vsak svojo prodajalno pred svojo hišo, to se pravi, da imamo zastavljen svoj pridelek, če kdo hoče, lahko kaj kupi. Nekega lepega dne sem bil tam slučajno jaz, pa ustaviš dve prijazni dami že bolj srednjih let. Če bi ne bil pogledal malo v lase, bi bil mislil, da sta bili "sweet sixteen." Tako prijazno sta kramljali z mano. Ena je izstopila, a druga pa je ostala v avtu in se je prav porredno držala na smeh. Ona pa, ki je izstopila in je imela z mano kupčijske dogovore, je skrbno povpraševala, če bo vse poletni čas tako, da bo zadosti zelenjave in je še rekla, da če bom jaz vedno tam, da se bo vedno pri nas ustavljala.

Opazil pa sem bil, da me je neprestano "zijala" v obraz, sedaj pa ne vem, ali sem se ji tako dopadel, ali pa sem izgledal tako "funny," samo to pa vem, da je ona imela obrazek tako luštkan in smehljajoč, kot da se je pravkar najedla sladkih češenj. Bili sta iz Pittsburgha in prideta vsako poletje

ljudje. Barbertončani si lahko čestitajo na odlični pridobitvi. Barbertonska naselbina bo kmalu oživela pod novim vodstvom. Prepričani smo, da boste zadovoljni z novim gospodarjem, pa tudi vemo, da bo on zadovoljen z vami, saj vas poznamo, da imate srce na pravem mestu.

na počitnice v te prelepe naše kraje.

Samo to je šment tukaj, ker ženske in dekleta ne smejo preveč razkazovati svojega telesa. To je, da jim ni dovoljeno nositi prekratkih hlač in razkazovati svojih pleč razven pri kopanju, tam jim pa nihče ne krati njih veselja, če bi se pa prikazale med ljudi, jih pa takoj iztirajo nazaj proti jezeru. Menda so se pritožili tisti tovarnarji, ki izdelujejo blago za obleke, da ne prodajo dovolj.

Ko so bili oni teden pri nas na počitnicah Anton Strunovi iz Norwooda, vam pa rečem, da so bile to za nje počitnice, bilo je ravno največ dela. Češnje so bile zrele, božje sonce je pa tako lepo ogrevalo ves teden, da je hotelo vso travo posušiti in tako je bil Tone zaposlen od ranega jutra do večera, ko smo seno spravljali in sladke češnje oberali. Niti rib ni imel časa iti lovit. To so vam počitnice.

Tudi jaz sem se malo silil vmes, a so mi takoj povedali, da je najboljšje, da grem h košim, da ne bom delavec zadrževal pri delu. Čital sem tudi, kako se neki denarni zavod baha, kakšne dividende daje delničarjem. Lahko jih je, veliko lepše pa bi se glasilo, ko bi rekli, najprej bomo izplačali vlagateljem, kar so izgubili in potem si bomo šele sami sebi delili. No, pa saj pravi pregovor, da ovca cela in volk sit ne more biti.

Oni dan sem srečal mojega prijatelja in sem ga pobaral, kaj neki misli o Willkieju, republikanskem predsedniškem kandidatu. Rekel mi je, da on misli, da bo Willkie izvoljen, vsaj tako se govori. Vprašal me je, če kaj vem, če ima on mogoče kaj v svoji "platformi" tudi vključen program, kako bi se otajalo zamrzle banke, katere so pod to vlado zaprli. Jaz mislim, da nekaj bi se pa le moralo ukreniti, da bi ljudje ne izgubili, kar so si s težkim delom prislužili. Prijatelj mi je rekel, da če nimajo tega na programu, da se ne bo prav nič brigal kdo bo izvoljen.

Ravno ko zaključujem ta dopis, se je pripeljala k nam Strunova družina iz 72. ceste v Clevelandu. Rekli so, da so se kratkočasili in nabirali svežega zraka v parku pri jezeru. Mr. Strnen je celo rekel, da je v teh naših krajih dosti prijaznejše kakor pa v Floridi, kamor je prej zahajal. Mr. Strnen mi je tudi povedal, da je izvrsten plavač in da ni nobenega straha, da bi utonil, če voda ni višja kot do kolena, če vanjo poklekne, poleg tega ima pa še avtomobilski obroč (tube), da je bolj siguran.

Ko sem pregledoval Ameriško Domovino od zadnje srede, kjer so "namalani" demokratski kandidati, bi jaz rekel, da bi bil najboljši sposoben biti izvoljen Burton K. Wheeler v predsedniški urad, to pa zato, ker je najbolj podoben našemu uredniku, Mr. James Debeveu. Pozdrav vsem prijateljem in znancem,

Frank Leskovic.

PREISKAVA MESA

Federalne oblasti so dobile prvič dovoljenje od kongresa, da smejo pregledovati meso leta 1890. To je bila prva preiskava mesa od strani federalnih oblasti. Danes je dve tretjini mesa in njega izdelkov pregledanih od pristojnih oblasti.

Sledeti poročni pari bodo polkazani med slikami: Malenšek-Brodnik in dve Vidmarjevi iz Carl Ave. Drugi pridejo na vrsto prihodnjik.

Za zaključek pa slika "Fire Work." S tem bo predstava za-

Koncerti na vrtu SDD

Na vrtu Slovenskega društvenega doma v Euclidu bodo proizvajali koncerte dobro poznani godbeniki W.P.A. Ohio Music Project. Prvi koncert se vrši prihodnjo sredo, dne 17. julija ob 8. uri zvečer, drugi 25. julija in 31. julija, potem vsak teden en koncert do konca septembra, dneve sporočamo v lokalnih časopisih. Občinstvo je vabljeni, da poseti te večere na lepem vrtu doma. V slučaju slabega vremena se vrši v dvorani. Vstopnina je prosta.

Ne pozabite, 27. julija se bo kazalo slike od prireditve 1. in 2. junija. Slike so krasne, vse v barvah; po kazanju slik bo ples, za katerega igra Kristof orkester.—Odbor.

Prva predstava

Napovedane slikovne predstave se prično v sredo večer 17. julija. Prostor zanje bo velika dvorana na prostem kakor so imeli v "Kolozeju" v Rimu zunanji pod milim nebom, ko so gledali kako so kristjane trgale zverji. Predstave se bodo vršile vsako sredo zaporedoma na prostori domačega vrta Grdina in Sinovi iz St. Clairja med Modicevimi in John Gornikovim posestvom. Začetek bo kakor hitro se zmrachi med 8. in 9. uro.

Predstave bodo obstojale vsaki večer iz drugačnih slik oziroma bodo slike vsaki večer druge. Namen je vse slike prikazati, kar jih lastujem. Po teh predstavah pa hočem vsem strankam njih slike v filmih izročiti njim kot njih lastnino, da si jih ohranijo. Ako bi deževalo v sredo se vrši predstava v četrtek.

Predstave bodo obstojale vsaka iz raznih slik, tako da bo vsaka predstava imela zanimive slike. Vedno bo v predstavah nekaj povsem novega, vsakokrat bodo tudi slike iz stare domovine in slike posnete tukaj kakor so: vrtovi, domače parade in poroke, vmes tudi nekateri pogrebi, ki so v naselbini vzbudili pozornost občinstva.

V prvem naznanilu je bilo že sporočano glede sedežev in da bo za vsako predstavo naznanjen program vsak ponedeljek poprej.

Prva predstava se bo vršila v sredo 17. julija. Slike za to predstavo bodo sledeče: Prva slika bo tako zvana Grdinova slika s cvetličnimi vrtovi, toliko lepih cvetlic skupaj še niste videli, v krasnih barvah, ki se leskečejo v sončnem svitu, že samo ta slika je vredna ene predstave. Zatem mora biti nekaj za otroke, da se bodo nasmejali. Nato mora biti nekaj krasnih parad iz Amerike v krojih naših krasotic, nekaj iz narodnih noš in nekaj iz vežbalnih krožkov. Zapomnite si, vsaka predstava bo imela druge slike, kdor bo zamudil eno predstavo, ta ne bo videl vseh slik ali pa bo zamudil ravno tisto, katero je želel videti.

Poleg tega pride vsakokrat na vrsto stara domovina. To pot bomo vzeli "Notranjsko," ki je se nova slika in je mnogo ljudej ni še videlo. Ta slika je precej obširna in gre iz Vrhnike do Dolenjske preko Notranjske.

Za pogrebe bomo vzeli na prvi predstavi tele: Pogreb škofa Dr. Anton Bonaventura Jegliča, ki se je vršil v Ljubljani in še nekaj drugih pogrebov iz stare domovine. Zatem pa pogreb ranjkega Alojzija Pirca, urednika Ameriške Domovine, Oražmova, Ferkulovega in Frank Verbiča.

Sledeti poročni pari bodo polkazani med slikami: Malenšek-Brodnik in dve Vidmarjevi iz Carl Ave. Drugi pridejo na vrsto prihodnjik.

Za zaključek pa slika "Fire Work." S tem bo predstava za-

ključena in bo vzela nad dve uri časa, kakor v gledališču. Predstava bo spremljana tudi z glasbo in z razlago. Poskusil bom izvršiti predstave kar mogoče v zadovoljstvo splošnega občinstva. Vabljeni ste k udeležbi. Anton Grdina, lastnik slik.

EUCLID RIFLE CLUB

Na zadnji seji smo pozabili skleniti, če se pošlje račun za odškodnino Barbetrončanom in Newburčanom, ker so nam našo kantino razrinili. Christ Mandel, ki se razume na pašet, je namreč ugotovil, da se je kantina premaknila za poldrugo colo proti jugu in za pol cole proti severu. To se je zgodilo na naših tekmih, kjer je v kantini vedrilo 175 oseb, dasi je kantina ustvarjena samo za 25 oseb, pa še ti morajo biti bolj pravdnarji. Kadar namreč stopita skupaj naš dični predsednik Jim in naš štajerski pobič Ferdo, štejeta za tri.

Kakor smo zadnjo sredo ugotovili, je tudi streha nekoliko odmaknjena proti nebesom. Pa ne morda, da je prišel vasovat kak tornado, ampak so jo privzdignili mili glasovi teh slovenskih jagrov, ki so bili nekateri veseli nad zmago, to so bili Barbertončani, nekateri pa žalostni nad pogoreto, to so naši in pa newburški fantje. Ker je pa zdravniški nasvet, da je treba žalost in veselje utopiti, se je to tudi vedno delalo in posledica je bil koncert, ki je privzdignil streho in majal Močilnikarjeve javore. To je bilo prav tako, kot če bi štirje pod mernikom mlátili. Ampak kot je slišal poročevalec, je bilo strašno lušno in nekateri trdijo, da niso slišali niti grmenja in niti čutili dežja. Poročevalec naj se ob tej priliki izpove, da se je bil osemkrat zagnal proti bojni fronti na Močilnikarjevo farmo, pa je bil vsakokrat vržen nazaj v zaledje na Rožnik, v veliko veselje in škodoželjno ploskanje od strani njegove Johane.

Pa naj bo že kakor hoče, vsi že komaj čakamo prihodnje tekme. Na 26. junija in 10. julija so jih naši fantje pa takole klatili:

Sober	17	—
Gubanc	16	17
Mandel	14	17
Klaus	21	19
Lampe	15	19
Močilnikar	20	—
Plesec	17	18
Kramer	20	—
Janzec	16	19
Janževič	18	—
Baraga	20	21
Kastelic	19	24
Kunstel	18	14
Dolenc	23	23
Sepic	24	22
Setina	19	11
Starman	14	—
Zabukovec	18	18

Prihodnjo sredo bo na strelišču veliko presenečenje, zato rejd bodite zraven, ko bodo nekateri zijali.—D.

Zahvala

Sorodniki in prijatelji, ne veva, kako naj bi našla dovolj veliko besedo, da bi se vam vsem zahvalila za presenečenje (surprise party), ki ste nama ga pridedili 29. junija v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Ave.

Najprej se vam morava zahvaliti za številne čestitke na dan 19. junija, ko je minilo 25 let najinega srečnega zakonskega življenja in nato pa zopet presenečenje in krasen dar, ki je bil kupljen z vašo pomočjo in ki sedaj krasi naš dom. Ostal nama bo v trajnem spominu.

Hvala vsem, ki ste vse to pripravili, kajti nikdar nisva pričakovala kaj enakega; 25-letnica je minila, toda spomin na ta večer bo ostal za vedno zapisan v najinih srehi. Nikakor ni dovolj, da se vam zahvaliva s midva, tudi najini otroci vam zahvaljujejo. Veselilo bomo, če vam bomo mogli vsaj delno povrniti, kar ste rili za nas ob najini 25-letnici. Še enkrat vsem skupaj hvala in ostajava vedno hvaležna, John in Jennie Kadu, 1229 E. 71st

volj, da se vam zahvaliva s midva, tudi najini otroci vam zahvaljujejo. Veselilo bomo, če vam bomo mogli vsaj delno povrniti, kar ste rili za nas ob najini 25-letnici. Še enkrat vsem skupaj hvala in ostajava vedno hvaležna, John in Jennie Kadu, 1229 E. 71st

John in Jennie Kadu, 1229 E. 71st

IZ DOMOVINE

— Železniških vagonov amajkuje. Zadnje čase odprejo iz Celja dnevno po 15 vagonov lesa. Večina lesa v Francijo, precej tudi na žarsko, v Nemčijo in Italijo. le manjše količine boljsegarudega lesa. Cene lesu so narasle in tako stane mehkega lesa 20,000 din. več izvazamo mehkega lesa. Za katero kupul Celju neki švicarski Nemci. Zadnje čase imajo izvozniki željezkih vagonov, oziroma železniška uprava da na polago šele takrat, ko se peljejo dnevno veliki transidolgih nemških tovornih vozov, naloženih z nemškimgomog, katerega izvažajo Nemci v Italijo.

— Celje. — Iz Blance pri rri Gradiški nam poročajo, 40 letni splavar Matija Re iz Šmartnega ob Dreti je Savi. Vozil so Jakobah minršek, Matija Remšak, spodar splava, in Jože Slobotvsi iz Šmartnega ob Dretetrog 3 popoldne s svojim vom po Savi blizu Blance. Stari Gradiški. Tedaj je vozil vlačice, kateremu krmar Tomišek komaj je nil s sprednjim delom Remšak na zadnjem delu va pa je skušal spraviti nazaj v pravo smer, da ni del ob ladjo. Na pomoč skočil Slapnik. V tem tva ku je zadnji del splava zelo narastle Save treščil po čilec, ki je odtrgal zadnjospplava. Remšak in Slapnik padla v vodo. Remšak je lu izgubil v ogromnih vav Save in utonil. Slapnikuriposrečilo, da si je rešil Ali nje. Remšaka so delj čenakali v vodi, bilo pa je vstonj. Narastla Sava je je sla njegovo truplo bogvea

— Huda nezgoda Anko Zdraviča. Mnogi starejši di mlajši Ljubljanci Tri poznajo ali se vsaj spomnrsimpatičnega moža Afu Zdraviča, ki je bil dolgo let mestni reševalec in pred vojno. Tudi po vojni še služboval na reševalni bolji, pozneje pa, ko mu letveč dopuščala, da bi se štastvoval v tem poklicu, premesčen na mestno llnadzorstvo, kjer ga je tihitel pokoj. — Zdravič opopolodne peljal s koleso Zaloški cesti. V tem času na lo na cesti precej vozil. Ni ko nad mitnico je privonjim motociklist in nestrelhotela, da se je od zadaj Zdraviča in ga podrl s Zdravič je obležal na prebiti lobanjo. Prihitel njegovih bivši tovariši — reševalci in ga naložili v ki ga odpeljal v bolni Zdravičeva poškodba je nezdravarna. Motociklist tako dostojen, da ni naprej, nego je počakal. Prišel stražnik, ki je dal čiš na zapisnik.

— Požari. Zadnje dni mo spet beležiti več požar se je po vsej verjetnosti "sezona" požarov v puokrajju. Te dni je ogmetimetej dvema viničarjem Matiji Polancu pri S. D. lavžu pri Ormožu ter Ozmeu v istem kraju. je precejšnja. Uvedena preiskava.

WINNETOU

Prva nemška izviralka K. Mays

...ki do?"
 "Trije moški, dva bela in mu-
 Prišli so k meni in popra-
 li za njim."
 "oda povejte, ali poznate Al-
 Marshal, da tako radove-
 poprašujete za njim?"
 "Poznamo ga. Prav njega
 mo. Zato smo tudi k vam
 li."
 "am pa so šli tisti trije?"
 "odšli so na kraj, kjer je stal
 15 dan Marshalov šotor. Tam
 lesa nekaj iskali, pa se vrnili in
 na no sedeli pri nekem kosu pa-
 lja, ki so ga menda našli v
 Segaru."
 "so ali ne veste, kak papir je
 e w."
 in. "Pogledal sem slučajno po
 a lea. Zdi se mi, da je bil zem-
 upud ali načrt."
 Nen potem —"
 "znikni potem? Potem so vpra-
 žel po Short rivuletu."
 "ke"o dolini Short Rivulet —?
 na kaj ste jim odgovorili?"
 "se opisal sem jim pot v doli-
 zi."
 ransm —?"
 "im opisali ste jim pot —? Mi-
 va, da po samem popisu doli-
 ac ne bodo našli —"
 "e prvo poznate?"
 "ajo, bil sem že tam."
 "a Reč bi nam pokazali mesto,
 ut je stal njegov šotor?"
 "k obahko. Kar tle skozi okno
 šakidite. Tamle na desni je,
 Slabošču ob grmovju. Koj
 Drehte našli ognjišče in vse
 jim to."
 "lančako je ime človeku, ki je
 aj njegov pomočnik?"
 "red Buller. Tamle gori
 naj je, v drugem placertu na
 m sfod zgoraj."
 "delovolj smo zvedeli."
 "viti gnil sem Bernardu. Odšla
 a na n stopila ob potoku navz-
 o."
 "m tva minerja sta delala na
 va verju, ki nam ga je gostilni-
 ščil pokazal. Obstala sva."
 "adnood day, meššurs!" sem
 papravitil. "Kje bi tukaj našli
 k je ga master Bullerja?"
 "h v az sem tisti!" je eden od-
 nikuril.
 "šil Ali bi nama utegnili odgo-
 j čena neka vprašanja?"
 "je vigoče. Če dobro plačate,
 je je zlato. Pri našem delu je
 ogveta ura dragocena, veste!"
 "Ankoliko zahtevate za deset
 ejšit?"
 "ani tri dolarje."
 "om"arshal je koj segel v žep.
 "Afula!"
 "olgoHvala, sir! Vidim, da sta
 in odarna gentlemana!
 "o voloj sem ga zgrabil za njego-
 lni Bohlepnost."
 "letMorebiti bodele najino ra-
 se šarnost še bolj občutili, če
 cu, a bodo vaši odgovori zado-
 no ili," sem dejal.
 "e tuWell, sir! Vprašajte!"
 "vnič opov mu je gledal iz oči. In
 lesov je bil, to sem vedel, in
 časunaju bo opeharil, pa če ga
 il. Ni plačava. Kako bi ga pri-
 rivo? —? Klin s klinom —. Če
 nesr se mu izdal za lopova, sem
 daj gnil marsikaj izvabiti iz nje-
 l s. Misliha bi, da sem tudi lo-
 na."
 "ihite mudoma sem se ga lotil.
 — Ali bi stopili z menoj neko-
 ili v tiale na stran?"
 "olnVsi vrati, sir —! Dobro o-
 je je imate, se zdi —!"
 "ist Aha, mož je imel slabo vest!
 i omiril sem ga."
 "kal. Dobro orožje je za moje so-
 dal žnike, denar pa za moje pri-
 elje. Pojdete?"
 "ni "Pa naj bo!"
 "oat"topil je z vode in šel z me-
 sti."
 "ptu. Kaj bi radi?"
 "enaj Trije moški so bili včera
 rjen vas, kajne?"
 "sv. Da."
 "ar Dva sta bila bela, eden pa
 ju. Šat?"
 "na. Da. Čemu vprašate?"

1940	JULY	1940
Sa	Mo	Tu
1	2	3
4	5	6
7	8	9
10	11	12
13	14	15
16	17	18
19	20	21
22	23	24
25	26	27
28	29	30
31		

KOLENDAR

DRUŠTVENIH PRIREDITEV

- JULIJ**
- 21.—Društvo sv. Družine, št. 207 KSKJ priredi izlet v Madison, O.
  - 21.—Social Club ima piknik na Stuškovih farmah.
  - 21.—Klub slovenskih groceristov in mesarjev v Collinwoodu priredi običajni piknik na Pintarjevi farmi.
  - 27.—Slovenski društveni dom na Recher Ave. bo kazal premikajoče slike od zadnje prireditve bele Ljubljane.
  - 28.—Piknik mlad. pev. zbra. Kanarčki na prostorih Slovenskega doma na Denison Ave.
- AVGUST**
- 4.—Društvo Cerknjsko jezero št. 59 SDZ priredi izlet na Petričeve farme na Bishop Rd.
  - 4.—Piknik fare Marije Vnebovzete na Pintarjevi farmi.
  - 4.—Pevski zbor Sloga ima piknik na Stuškovih farmah.
  - 4.—Skupni piknik vseh podružnic Slovenske moške zveze na Novakovih prostorih, Barberton, O.
  - 11.—Na Pintarjevi farmi se vrši 7. Olimpiada Slovenske dobrodelne zveze.
  - 11.—Godba Bled priredi piknik na Stuškovih prostorih v Wickliffe, Ohio.
  - 11.—Dvor Marije Pomagaj, Reda Kat. Borštarnjev, št. 1640 priredi banket v Slovenskem domu na Holmes Ave. ob priliki 25-letnice obstanka.
  - 18.—Federacija Slovenskih narodnih domov priredi pevski program z sodelovanjem vseh pevskih zborov.
  - 18.—Društvo Ribnica št. 12 SDZ (mladinski oddelek) piknik na Stuškovi farmi v Wickliffe, O.
  - 25.—Zveza društev Najsv. Imena priredi slovenski Baragov dan v Brae Burn Garden,
- SEPTEMBER**
- 1.—Frances Susel Cadets št. 10 SZZ imajo blagoslovljenje bandera. Program in ples se vrši v Slovenskem domu na Holmes Ave.
  - 8.—Podružnica št. 32 SZZ obhaja 11. obletnico ustanovitve.
  - 14.—Društvo sv. Cirila in Metoda št. 18 SDZ ples v avditoriju SND.
  - 22.—Dram. dr. Ivan Cankar, predstava in ples v SND.
  - 22.—Društvo "Tabor" št. 139 SNPJ proslava 30 letnice v SDD na Prince Ave.
  - 28.—Dr. Clev. Slovenci št. 14 SDZ plesna veselica v SND.
- OKTOBER**
- 4.—Clairwoods št. 40 SDZ plesna veselica v SND.
  - 6.—Mladinski zbor Slavčki imajo prireditev v SND na St. Clair Ave.
  - 12.—Collinwoodske Slovenke št. 22 SDZ priredi zabavni večer v Slovenskem domu na Holmes Ave.
  - 12.—Društvo Martha Washington št. 38, SDZ, prireja ples v Slovenskem narodnem domu na St. Clairju. Igra Johnny Pecon in njegova godba.
  - 19.—Društvo Kristusa Kralja št. 226 KSKJ plesna veselica v SND.
  - 19.—Podružnica št. 3 SMZ priredi plesno veselico v Slovenskem domu na Holmes Ave.
  - 26.—Carniola Tent 1288 T. M. plesna veselica v SND.
  - 26.—Slov. združena zveza priredi zabavni večer v Slov. domu na Holmes Ave.
  - 26.—Modern Knights, št. 57 SDZ "Halloween Dance" v Slo-

venskem društvenem domu na Recher Ave.

27.—Dr. Napredne Slovenke št. 137 SNPJ 30 letnica v avditoriju SND.

27.—Praznovanje 15 letnice zborna Ilirije v Slov. domu na Holmes Ave.

NOVEMBER

- 3.—Pevsko društvo Zvon priredi jesenski koncert v SND na 80. cesti.
- 3.—Društvo sv. Jožefa št. 169 KSKJ priredi pestro izbran program v obeh dvoranah Slovenskega doma na Holmes Ave.
- 9.—Pevski zbor Adria priredi koncert v Slovenskem društvenem domu na Recher Ave.
- 17.—Koncert mladinskega zbora Črički v SND na 80. cesti.
- 17.—Slov. pevsko društvo Lira priredi koncert v SND.
- Zahvalni dan. — Junior liga SDZ priredi Zvezin dan v SDD na Waterloo Rd.
- 24.—Pevsko društvo Cvet priredi koncert v Slov. nar. domu na Prince Ave.
- 30.—Vantage Racquet Club priredi ples v Twilight dvorani. Trebarjev orkester.
- 30.—Društvo Ložka Dolina (Lož Valley) priredi veliko plesno zabavo v SND na St. Clair Ave. Godba Johnny Pecon.

DECEMBER

- 7.—Društvo Blejsko jezero št. 27 SDZ priredi ples v SDD na Waterloo Rd.
- 22.—Božičnica mladinskega pevskega zbora Škrjančki v Društvenem domu na Recher Ave.

Prva brazda

(Konec.)

"Vidite, ga, no, mojega možakarja, kako vam dela!" vzklikne veselo Miona, steče k Ognjanu ter ga začne objemati in poljubljati.

Ognjan je bil nekoliko prese-nečen.

"Pa Bog daj srečo, moj gospodar!" nadaljuje Miona. "Glej, glej, kako krasna brazdica je to, in kako globoka je. . . Oh, ali sem neumna! Brbljam tu nekaj tjavendan, ti si pa zmučen, moj težak! . . . Glej, tu . . . tu ti je sestrica pripravila še kosilo. . ."

Miona hitro vzame iz torbice, kar je bilo pripravljenega. Razgrne torbico, pa razpostavi po njej: malo soli, čebule, nekaj pečenega krompirja, tenko pogачico, leseno latvico močnika in še čutarico ter pri tem govori:

"Poglej jo, no Dušanko! Še čutarico vina ti je pripravila. Cela gospodinja ti je to! Ve, kaj gre zmučenemu možu. . . Ustavi plug, sin! Dosti si delal!"

In solze jo oblijejo.

"Kaj ti je, mama?" reče Ognjan, ko je sedel. "Zakaj jo-češ?"

"Nič, sin, nič! Se že sme-jem! . . . Daj no, vzemi — saj vem, da si lačen. . . Boga mi, jaz pa sem se zamudila malo spodaj v trgu. . . Ko bi ti vedel, kako hvali učitelj Senadi-na!"

"Sedi se ti, mama, bova sku-paj jedla," pravi Ognjan in od-lomi še njej kos pogache.

"Ne bom, sin! Kosila bom doma. . . Dušanka me čaka," odgovori Miona kar stoje in ka-kor da streže sinu. "Gotovo mi-sliš, da sem trudna. Ne, Ogn-jan! Lahko ti stojim po ves-dan, sinko! . . . Pa vzemi ven-dar! Bož že končal delo. Saj ni treba danes vsega zorati. . . No, glej ga no! Orje prav ka-kor možak! Mi je rekla Dušan-ka. . . Pa sem mislila, da se ša-li — ta vrazič! . . ."

In zopet jo preganjajo sol-ze, Briše si jih z rokavom in se smeje.

Ognjan se je čisto zmedel. Neki ogenj mu je udaril v lice. Že je odprl usta, da bi kaj re-kel, pa res ne ve, kaj.

Miona ga znova sili, naj je.

Začne z njim čebljati kakor otrok. . . Pravi, da bo shranila pšenico s te njive — samo za praznike. Iz nje bo mesila po-prtnjak za božič, kolač za krst-no slavo. Najlejša je moka iz starega žita.

"Samo če bo kaj prida obro-dilo," reče Ognjan. "Saj veš, sa-ma, mama, da je ta njiva naj-slabša, kar jih imamo. . . Žito je skoro vsako leto snetljivo."

"O, bo obrodilo, sin bo! . . . Mora obroditi! Saj take zem-lje ni niti ob Moravi! Tu ni bi-lo nikoli niti snetja niti ljuljke. . . Boš videl, kako lepa pšeni-ca bo tu! . . ."

Ognjan poje, pa vstane in znova prime za plug in ošine vole . . .

Miona stoji in gleda sina, ka-ko skače okoli pluga kakor pe-telinček, vleče za ročico in pri-tiska zdaj na eno zdaj na dru-go stran. Delo je težko, otroko-va roka pa še šibka.

Nekolikokrat je že hotela ste-či k njemu in mu pomoči . . . toda nekaj ji ni dalo. Še sama ne ve, zakaj!

Pobere torbico in se počasi odpravi proti domu.

Neštokrat se je obrnila in gledala Ognjana. Videla ga je — ko je zoral že tretjo brazdo! Prevzelo jo je čudovito ves-selje. Na jok ji gre — in na smeh ji gre. Sama ne ve, za-kaj. . . Nato pa le začne go-voriti sama s seboj: "Saj je pa tudi prav, da še meni enkrat na-pravi Bog kako veselje! . . . No, kaj mar nisem srečna! Čujte, sina imam! Gospodarja imam, hej! . . . Ne bodo mi več gospo-

darile tuje roke. . . O, da! . . . Nihče nima takega dečka. Ka-ko ti orje! . . . Niti sam Jelen-ko ne zna bolje! . . . Še eno ali dve leti, pa ga bom še oženila — ako Bog da! O, tudi v moji hiši se bo še pelo! . . ."

Dušanka se ne spominja, da bi sploh kdaj videla mater bolj veselo ko takrat — ko se je vr-nila z njive za lazom. . .

Domov je prišla počoč si po-tihoma neko veselo pesmico.

(Milovan Glišić)

IZ DOMOVINE

—Huda nesreča na občinski cesti v Mekinjah. Daleč naokrog znani skrben in vzoren posestnik g. Franc Gams, p. d. Špornov ata, je v jutranjih urah odpeljal voz gnoja na svojo njivo. Malo proč od njegove hiše mu privozi od Plevelove gostilne po klancu navzdol kole-sar z neko žensko, s katero sta se peljala v službo. Po nesrečnem naključju, pri katerem je moralo biti precej neopreznosti in neprevidnosti, je kolesar v precejšnji brzini od strani za-del g. Gamsa in ga zbil v obcest-no grmičevje. Nanj sta padla oba, ki sta se peljala s kolesom, in pri tem padcu je dobil Gams hud udarec s krmilom kolesa v ledvico. Pozvani zdravnik je po pregledu odredil takojšen pre-voz v ljubljansko splošno bol-nišnico. Stanje ponesrečenca je resno.

—Prijavite tujece! Mestno po-glavarstvo v Ptujju opozarja vse občane, da prijavijo vse tujece, ki se zadržijo pri njih v mestu ali pa si najamejo stanovanje. Prijaviti jih morajo ved-no najpozneje v 12 urah po prihodu v mesto, sicer bodo ka-znovani s kaznijo do 30 dni za-pora, 1500 din denarne kazni in z izgonom tujevcev.

MALI OGLASI

Prijatelj's Pharmacy
 SLOVENSKA LEKARNA
 Vogal St. Clair Ave. in E. 68th
 Endicott 9571
 Pripeljemo na dom.

ROGEL DRY CLEANING

6526 ST. CLAIR AVE.
 Se priporočam, da daste vašo obleko čistiti in jo dobite nazaj kot novo.

V BLAG SPOMIN

PETE OBLETNICE SMRTI
 NAŠE NEPOZABLJENE
 HČERKE

ROSE ERSTE

omožena SNYDER

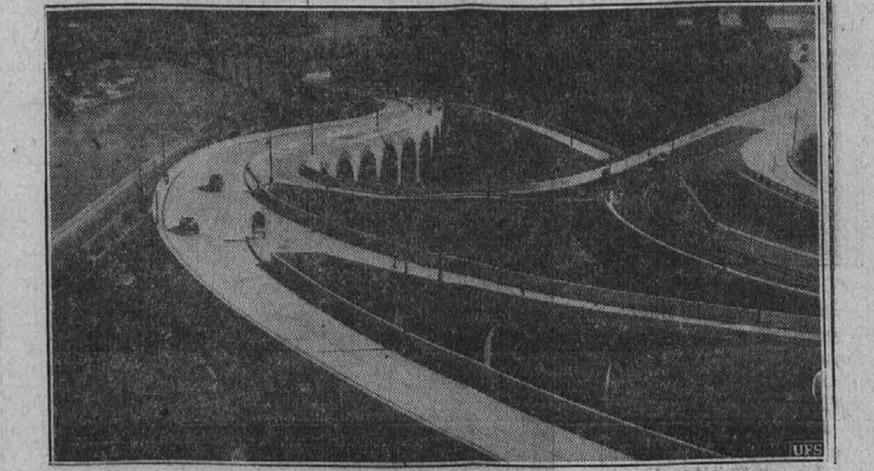
Čeravno je minilo že pet dol-gih let, ko Tebe, draga hčerka, ni več na svet, ne moremo po-zabiti Tvoj mil obraz in Tvoje dobro srce, ki je bilo za nas.

V miru zdaj počivaš tam, kjer ni več skrbi, pri Bogu in Mariji v krogu angeljev.

Zalujoci:
 STARSI IN SESTRE.
 Cleveland, O., 15. julija, 1940.

Skupina kanadskih bolničark Rdečega križa je bila pristržno pozdravljena ob svojem prihodu v neko angleško pristanišče. Te bolničarke bodo nastanjene v bolnišnicah, kate-re ima v oskrbi kanadski Rdeči križ v Angliji.

KRIZPOTJE: Njujorska mestna občina je pred kratkim izročila prometu 2,400 čev-ljev dolg predor na koncu George Washington mostu, da na ta način omogoči avtomobi-listom, ki vozijo skozi mesto, da se izognejo prometnim gnečam. Slika predstavlja zani-mivo skupino križpotij, ki vodijo do predora.

Sigrid Undset:

KRISTINA — LAVRANSOVA HČI

VENEC

PRVI DEL

Ko se je leta 1306 delila zapuščina po Ivarju Gjeslingu mlajšem s Sundbuja, so prešla njegova zemljišča v Silu na hčer Ragnfrido ter njenega soproga Lavransa Bjorgulfsona. Dotlej sta ta dva živela na Skogu, Lavransovem dvoru v Follu blizu Osla, po tem dogodku pa sta se preselila na Jorundgaard v gornjem koncu silskega okrožja.

Lavrans je bil iz rodu Lagmanovih, kakor so jih imenovali tu v deželi. Prišel je ta rod s Švedskega s tistim Lavrencijem Ostgotalagmanom, ki je bil odpeljal iz vretskega samostana devico Bengto, sestro grofa Bjelba, ter z njo pobegnili na Norveško. Gospod Lavrencij je stopil v službo kralja Haakona Starca, ki ga je imel tolikanj v čislih, da mu je podaril dvor na Skogu. V osmem letu pa, odkar je bil v deželi, ga je pobrala bolezen in njegova vdova, Folkungova hči, ki so jo ljudje na Norveškem imenovali kraljično, je odšla domov in se spravila s sorodniki. Kasneje so jo bogato omožili v druge kraje. Otok pa z gospodom Lavrencijem nista imela in tako je Skog podedoval Lavrencijev brat Ketil. Bil je ded Lavransa Bjorgulfsona.

Lavrans so oženili v mladih letih. Ob prihodu v Sil je bil še le osem in dvajset let star, tri leta mlajši kot soproga. V mladih letih je služil v kraljevem spremstvu, kjer je užival dobro vzgojo; po poroki pa je tiho zaživel na svojem dvoru, kajti Ragnfrid je bila nekam čudaška in otožna in se nikakor ni mogla živeti med ljudmi na jugu dežele. Odkar pa jo je bila zadela nesreča, da je kar iz zibke izgubila tri sinčke zapored, je postala povsem odljudna. Mnogo je bilo razlogov za to, da naj žena pride v bližino sorodnikov in znancev, in zato se je Lavrans preselil v Gudbrandsko dolino. Ko sta prišla tjakaj, jima je živel še en otrok, dekletce po imenu Kristina.

Ko sta se nastanila na Jorundgaardu, sta tudi tam po večini živela prav tako tiho življenje kot na Skogu in sta kaj rada samotarila. Ragnfrid menda ni mnogokaj marala za sorodnike, kajti obiskovala jih ni nič bolj pogosto, kot je bila dolžna iz spodobnosti. To pa deloma zato, ker sta bila Lavrans in Ragnfrid pobožna in bogaboječa človeka, ki sta pridno hodila v cerkev, rada sprejemala pod streho božje služabnike ali pa ljudi, ki so potovali v cerkvenih zadevah, in romarje, kadar so cestovali po dolini proti Nidarosu. Svojemu župniku — bil jima je najbližji sosed in je živel na Romundgaardu — sta izkazovala kar največje spoštovanje. Sicer pa so bili ljudje po dolini tega mnenja, da ju božje kraljestvo stane precej desetine, denarja in blaga, in da jima ni sile tako trdo se postiti in toliko moliti ali vlačiti v hišo duhovne in menihe, kadar jima niso ravno potrebni.

Sicer pa sta bila gospodarja z Jorundgaarda zelo v čislih in tudi priljubljena, zlasti Lavrans, kajti bil je znan kot močan in srčen, toda miroljuben, tih in pošten mož zmernega, pa vendar v bistvu dvorljivega vedenja in kot nenavadno sposoben poljedelec in velik lovec, ki je bil zlasti gorak volku, med-

vedu in razni škodljivi divjačini. V malo letih je združil v svojih rokah mnogo zemlje, to da svojim najemnikom je bil dober in pomagljiv gospodar.

Ragnfrid je tako malo prihajala v stik z ljudmi, da so jo kmalu prenehali kaj večkrat jemati v misel. Prve čase po vrnitvi v domačo dolino se ji je marsikdo čudil, kajti ljudem je bila v spominu še iz tistih časov, ko je živela doma na Sundbuju. Lepa res ni bila nikdar, vendar je bila takrat zdravega in veselega lica; zdaj pa je bila tako medla v obraz, da bi ji človek mirne duše prisodil deset, ne pa tri leta več kot njenemu možu. Po ljudski sodbi si je nespametno hudo gnala k srcu zgodbo z otroki, češ, saj se ji v drugih stvareh vendar boljše godi kot večini žen — živela je v velikem blagostanju, uživala spoštovanje, z možem pa se je, kolikor so ljudje mogli videti, dobro razumela: Lavrans ni hodil za drugimi ženskami, posvetoval se je z njo o sleherni zadevi, nikdar ji ni rekel žal besede, pa naj si je bil trezen ali pijan. Stara pa tudi še ni bila tako hudo, da ne bi mogla dobiti še prenekateriga otroka, ako bi bila taka volja božja.

Ker je bila hišna gospodinja tako čemerna in je tako strogo izpolnjevala vse poste, ni bila lahka stvar dobiti mladih poslovcov in službo na Jorundgaard. Sicer pa se je služinčadi na posestvu dobro godilo in le redke so bile hude besede in kazni; tako Lavrans kot Ragnfrid sta bila pri slehernem delu vsem v zgled. Gospodar je bil po svoje veseljak in se je rad zavrtel pri plesu ali pa zapel kakšno pesem, kadar se je mladina ob večerih pred velikimi prazniki veselila na cerkvenem hribu. Vendar so si na Jorundgaardu iskali službe ponajveč starejši ljudje; hiša jim je bila po godu in ostajali so dolgo.

Ko je imela mala Kristina sedem let, je nekoč naneslo, da je spremila očeta na planino.

Bilo je lepo jutro že bolj proti sredi poletja. Kristina je stala v gornjici, kjer so poleti spali; videla je, kako sije zunaj sonce, in na uho so ji prihajali glasovi očeta in mož, ki so se pogovarjali na dvorišču. Obšlo jo je tako veselje, da ni mogla strpeti na mestu, ko jo je mati napravljala, temveč je po vsakem oblačilu, ki ga ji je nadela, poskakovala in tekala po sodi. Še nikdar ni bila visoko na planinah, temveč samo onstran sedla v Vaage, ko je nekoč smela z odraslimi v goste k materinim sorodnikom na Sundbu. Bila je z materjo in služinčadjo tudi že v okoliških gozdovih, kamor so hodili nabirat jagode, s katerimi je Ragnfrid začinjala domače pivo. Delala je pa tudi mezo iz brusnic in mahovnic, ki jo je o velikem postu zauživala s kruhom namesto sirovega masla.

Mati je zvila Kristinine dolge plave lase in jih povezala s svojo staro modro zavijačo. Nato je poljubila hčerko na lice in Kristina je stekla doli k očetu. Lavrans je že sedel v sedlu; dvignil jo je in si jo posadil za hrbet na konja, kamor je bil za blazino položil večkrat preganjeni plašč. Tam naj bi Kristina jahaški sedela in se ga držala za pas. Nato sta zaklicala materi "srečno," ta pa je pritekla z izbe s Kristinim ogrinjalom, ga izročila Lavransu in mu naročila, naj do-

bro čuva otroka.

Sijalo je sonce. Sicer pa je bilo ponoči hudo deževalo in zato so z vseh pobočij škropili in peli potoki, ob rebrih gora pa so se vlačile meglene cape. Nad grebeni so puhteli v modro nebo beli oblaki, znanilci lepega vremena, in Lavrans in njegovi možje so menili, da bo dan še vroč, ko bo šlo na poldan. Lavrans je imel s seboj štiri hlapce, ki so bili vsi dobro oboroženi, zakaj v tistih časih so se klatili po gorah vsake baže čudni ljudje — vendar je bilo Lavransovo krdelo tako številno in za tako kratek čas namenjeno višje v planine, da je bilo nespametno misliti na take doživljanje. Kristina je imela vse hlapce rada; trije so bili že starejši možje, četrti pa, Arne Gyrdson iz Finskrekken, je bil najpol dorasel fant in Kristinin najljubši prijatelj. Jahač je prvi za Lavransom in njo, kajti moral ji je vse tolmačiti, kar jim je spotoma padlo v oči.

Zajahali so med poslopja Romundgaarda in se pozdravili s svečnikom Eirikom. Stal je pred hišo in se jezil nad hčerjo, ki mu je gospodinjila, čemu je prejšnjega dne pustila viseti zunaj povosno sveže barvane preje, tako da jo je dež pokvaril.

Na hribu iznad župnikovega vrta je stala cerkev — velika ni bila, zato pa vitka, ljubka, dobro ohranjena in na novo popleskana s katranom. Pri križu, ki je stal zunaj pred pokopališkimi vrati, so sneli Lavrans in možje klobuke in sklonili glave. Nato se je oče okrenil v sedlu in obadva s Kristino sta zamahnila v slovo materi, ki sta jo še videla zunaj na trati pred domačim dvorom. Odzdravila jima je s koncem peče.

Tu na cerkvenem griču in na pokopališču se je Kristina navadno sleherni dan igrala. Vendar se je deklici dozdevalo, da je danes, ko odhaja na tako dolgo pot, dobro znani pogled na dom in sosesko povsem nov in zanimiv. Gruče hiš na Jorundgaardu, ki so ležale na ravnicah bodisi znotraj, bodisi zunaj dvorišča, so bile postale nekam majhne in sive. Reka se je vsa svetla vila v daljavo, dolina pa se je širila na vse kraje, po dnu nastlana s prostranimi zelenimi senočetmi in močvarami, po pobočjih navzgor, tja do sivih, prepadnih gorskih sten pa posejana s kmetijami, njivami in tratami.

Daleč doli v dolini, kjer so se gore stikale v zapah, je ležal, kolikor je Kristina vedela, Loptsgaard. Tam sta živela dva stara sivobrada moža Sigurd in Jon. Kadarkoli sta prišla na Jorundgaard, sta se z njo šalila in igrala. Jona je imela rada, saj ji je rezljaj iz lesa pre-

lepe živorce, nekoč pa ji je dal celo zlat prstan. Ko pa je bil zadnjič pri njih, ji je prinesel jezdeca, ki je bil tako lepo istrugan in tako mično poslikan, da je bil po njenih mislih najlepši dar, ki ga je kdaj dobila. Hotela ga je slednjo noč imeti v postelji, ko pa je zjutraj odprla oči, je jezdec vselej stal na stopnici pred posteljo, v kateri je spala pri starcih. Oče je pravil, da skoči pokonci ob prvem petelinjem petlju, Kristina pa je dobro vedela, da ga ji mati jemlje med spanjem, kajti slišala jo je praviti, kako neznansko trdo in boleče je, kadar ga dobi ponoči podse. — Sigurda z Loptsgaarda pa se je Kristina bala. Nič ni marala, da bi jo jemal na kolena, kajti venomer je trdil, da ji bo še spal v naročju, kadar bo godna za možitev. Pokopal je že dve ženi in je čisto menil, da bo še tretjo, tako da bi Kristina mogla biti četrti. Kadar se je zbog tega spustila v jok, se je Lavrans nasmehal, češ da ne verjame, da bi Margit bila pri volji, tako hitro spustiti dušo. Če bi se pa stvar tako slabob zasukala, da bi jo Sigurda prišel snubit, mu bodo rekli, da iz tega ne bo nič, naj se le ničesar ne boji.

Približno za streljaj proti severu od cerkve je ob poti ležala pečina, obdana z gostim brezovim in trepetlikovim gajem. Po navadi so se tam otroci igrali mašo in Tomaž, najmlajši vnuk gospoda Eirika, je stal na škali in oponašal svojega deda in kadar je stala deževnica po kotanjah, je škropil okoli sebe z blagoslovljeno vodo in krščeval. Toda minulo jesen se je bila nekoč stvar zanje slabob končala. Najprej je Tomaž poročil njo in Arneto — Arne še ni bil toliko star, da se ne bi družil z otroki in se igral z njimi, kadar se je mogel izmuzniti od doma.

Po poroki je Arne ujel prašička, ki je stopical tanokrog, in odnesli so ga h krstu. Tomaž ga je pomazilil z blatom, ga pogreznil v kotanjo in pri tem oponašal svojega deda: latinski je bral mašo in jih končno oštel češ da premalo darujejo za cerkev. Tu so se otroci zasmejali, kajti slišali so včasih, kako so odrasli govorili o Eirikovem nezmerem pohlepu po denarju. Čim bolj so se smejali, tem hujše stvari si je Tomaž izmisljal. Tako je dejal, da je bil ta otrok spočet med velikim postom in da se zato morata oče in mati pred svečnikom in cerkvijo spokoriti za svoj greh.

Tedaj so se zameli večji fantje na vse grio smejati, Kristino pa je postalo tako sram, da ji je šlo na jok, ko je tam stala s prasatom v naročju. Ko so

še počenjali te stvari, je smola hotela, da je na povratku z dušnega pastirovanja prihajal mimo Eirik sam. Ko je spoznal, kaj mladež uganja, je skočil s konja, izročil svete posode Benteinu, najstarejšemu vnuku, ki je bil z njim, in sicer tako hlastno, da bi bil Benteinu kmalu padel s pladnja na tla srebrni globček s hostijo. Svečenik je planil v sredo med otroke in premikastil, kogar je le mogel doseči. Kristina je izgubila

prašička, ki jo je vrešče v po poti navzdol, pri čemer vleklo za njim krstno oblo tako da so se duhovnikovi od strahu vzpeli na zadnjega. Gospod Eirik je tudi udaril, da je padla, nato je brenil, da jo je še več poslej bolelo v boku. (Dalje prihodnjič)

PODPIRAJTE SLOVENSKE TRGOVCE

Ohijski governer John W. Bricker (ga kaže puščica) vodi ohijsko skupino na republikanski konvenciji v Philadelphia, ki je podpirala nominacijo za predsedniškega kandidata sedanjega senatorja Tafta.

POVELJNIK TANKOV
— Brigadir Adna R. Chaffee, poveljnik edine mehanizirane edinice Združenih držav sedme kavalerijske brigade, je bil imenovan poveljnikom novo organizirane oklopne kora, ki sestoji iz dveh divizij tankov. Ta oddelek je bil ustanovljen za potkus po vzorcu nemških oklopnih divizij, ki so se tako dobro izkazale v sedanji vojni.

Zaloge olja v piamenih v mestu St. Malo, to je na francoskem, sedaj po Nemcih okupiranem ozemlju. Požar so povzročile bombe ob priliki napada združene zračne in pomorske angleske sile.

H RANILNE VLOGE

TEKOČE OBRESTI PO 3%
ST. CLAIR SAVINGS & LOAN CO.
6235 ST. CLAIR AVENUE

POZOR — POZOR

KADAR želite poslati denar v Jugoslavijo in Italijo vsaka pošiljatev je garantirana;
KADAR rabite krstni ali rojen list iz starega kraja;
KADAR-koli rabite informacije glede vašega denarja ali imetja v starem kraju;
KADAR potrebujete notarske listine ali notarski podpis;
KADAR želite napraviti prošnjo za prvi ali drugi državljanski papir, se vedno obrnite na:

AUGUST KOLLANDER
6419 St. Clair Ave. v Slov. Nar. Domu

HOČETE FIN AVTO?

Največja in najfinejša izbira finih rabljenih avtomobilov v severo-vzhodnem Clevelandu

1937 FORD "85" Coupe	\$295	1935 FORD 2-door	191.
1938 CHEVROLET Knee action Coupe	465	1938 FORD "60" 2-door trunk ...	4
1936 CHEVROLET 2-door trunk	265	1937 PLYMOUTH Coupe	37

HEWITT CHEVROLET, INC.
14481 Euclid Avenue MULberry 10